

گاگەش ئەم دەفتەری تایپ کردۆتەوه

هۆنراوه

مامۆستا ئەحمەدی هەردی

www.gagesh.com

که‌ریم دانشیار

تانگۆی کوردی

تاقانه خونچه که ی باخی ژیانم..
 زیندوو که ره وهی ئاواتی بی گیانم!
 رۆشنگه ری رپیگای ژین و مانم..
 با له دهستی ژینی پهستی شار و دئ، شار و دئ
 راکهین و پروو بکهینه چۆل و ههردی، ناو ههردی .
 تهنیا، وهك ئاسکۆلهی کۆسار،
 پروو بکهینه قهه شاخ و ناو گۆلزار.

له قهه پالی شاخی ههزار به ههزار..
 له سای سیبه ری درهختی ناو گۆلزار.
 کونجی بکهین به هیللانه و ههوار..
 دهست له گهردن، تا کوو مردن، شوخ و شاد، شوخ و شاد
 خه می دنیا به ماچ بدهین به باد، هه ر به باد
 گۆنات هه لمزم پر به دهه
 سوور هه لگه ری هینده ماچت کهم..!

1939 سلیمانی

ئهه هۆنراوهیه له سهه ئاوازیکی رۆژئاوایی داندراوه.

دلّیکی تیکشکاو

به سهرسامی له سهر لوتکهی بلندی گهنجی وهستاوم !
شریتی عومری رابوردووم وهکو خه و دیته بارچاوم

شریتی چی ؟ سهراپا سهرگوریشتهی ناھومیدیمه
فلیمی پر له ناسۆری ههرهس هیئانی لاویمه

تروسکهی تیا بهدی ناکهم، سهرنجم چهنده لی داوه .
له تاپۆی نامرادیم و تهمی ناسۆری بهولاهه .. !

ئهوئی ئهوساکه روناکی ئهدا بهم ژینه شیواوه
دلّیکی پر له ئاههنگ بوو، که ئیستا پاکی رووخاوه .. !

بهلی ئهوسا دلّیکم بوو، که سهرچاوهی ژیانم بوو
دلّی: مهلبهندی ئاوات و تهوژم و تینی گیانم بوو

دلّی: گولزاری دلّاری و بههشتی خوشهویستی بوو
وهکو بتخانه مهیدانی بتی جوانی پهستی بوو

له گهل گریان و هاواری ههژارانا له شینا بوو
له گهل نالهی کهسانا له خورپه و راجهنینا بوو

له ژیر سایهی ئهوینیکا ، ههموو سهریکی پۆشی بوو
له کونجیکی خهراباتا ، خهریکی بادهنۆشی بوو

دلّی بوو: دار و دیواری ههموو مهستی نیگاری بوو
ههموو سوچیکی دهسکردی ، بهلینی تاچه یاری بوو

دلّی، خونچھی تهمای وابوو، له خوؤشی ئهو ده می واکا
که تیشکی ئهو له لیوی دا، گولآوپرژینی دنیا کا.. !

دلّی، ئاماده بوو، تاری، ههزار ئاوازی لی ههستی
به مهرجی: گولبهدهم جاری به مهستی لی بد، دهستی!

تهلاری دلّ، که دیواری وهها مهستی ئهوینی بوو :
له باوهش گرتنی بالای، ههموو ئاواتی ژینی بوو..!

.....
.....

وهنهوشه و نیرگز و شهوبو، ههموو سهرخوؤشی تاسه می بوون
له تهك سروهی بهیانیدا: تهمداری ههناسه می بوون. !

.....
.....

ههموو پیکیکی مهینوؤشی، بهیادی ئهو، که پر(مه می)بوو
له مهیخانه می دلّ کهیلی بزهی ئهو جووته لیوه می بوو !

ههموو پارانهوه می وابوو، به شیوان و سبهینانی :
که رۆژی لیوی پر تاسه می له سهر دوو لیوی ئهو دانی !

کهچی ئهو کوؤشکی چه ند ساله می، دلّم بنچینه که می دانا
به ته نیا گهرده لولیکی (نه هاتی)، چوو به ئاسمانا .. !

ههموو ئهو نیاز و ئاواته می له ناو ناخی دهروونا بوو
له داخی بی به لیینی ئهو به جاری تهفر و توونا بوو .. !

به لی، کاتی بهخۆم زانی، به هاری پر ئهوین رۆمی
خهو و ئاواتی چه ند ساله و به لیینی پی گهیین رۆمی .. !

گه لیکم پشکنی دنیا له دووی ئه و جووته لیوهی ئه و
ههزار ئه فسووس! نه ئه و رۆژه م بهدی کرد و نه شیوهی ئه و

نه پرشنگی له خونچهی دا، نه پهنجهی دا له تاری دل ..
نه بهژنی شوخ و شهنگی بوو به میوانی ته لاری دل

نه چاوانی گوئی رشت و نه کلچۆکیکی پیا هیئا
نه پرچی نیرگزی مهست و، وه نه وشهی شینی دا هیئا

نه پیکی نایه سه ر لیو و نه بیستم رازی شیرینی
نه مال ئاواپی لیکردم نه ئیتر شیوه ییم بینی

.....
.....
.....

به لئ، ئیستا ئه وهی جی ماوه بو من ، یادگاریکه
به سه رهاتی دلی ورد و به سه رچوونی به هاریکه ..!

مامۆستا ههردی ئه م هه لبه ستهی له سالی 1946 دهست پیکردوو و له
سالی 1983 دا ته واوی کردوو .

پینج خشته کی له سهر غه زه لیکی شیخ نووری

قەت نە دەهێ ئازاری گیانی مهست و بیدارانی شهو
خۆت نە خهیتە بهر شه پۆلی ئەشکی بی پایانی شهو
ئەهێ کچی خواوهندی جوانی و ئەهێ چرای دیوانی شهو!
« خۆت بپاریزه له ئاهێ دلبرینداری شهو
نهك خواناکهرده گیرابی دوعای نالانی شهو! »

ویلم و تاریکه دهورم، فه رشی ریگه م مهینهته
بی کهسم، ته نیا ئە نالم، مه رگی خۆم عه زه ته
سازی ئاههنگی شه وانم سۆزی جه رگی له ت له ته
« یاوه ر و یاری ئە نیسم ئاه و ئەشکی هه سه ره ته
ئافه رین ئەهێ باره که للاً دیده یی گریانێ شهو! »

وا نه زانی دهستی خه م یادت له دلدا ده ر ئەکا!
ئەشکی خوینینم ده لیله بو که سی باوه ر نه کا
گیانه کهم به و تیشکی چاوه ی شه ر له گه ل ئە خته ر ئەکا
« دل ئە بیته قه تره یی خوین و له دیده م سه ر ئەکا
هه ر که رابوو ری به دلما سو حبه تی جارانی شهو »

هاوده می فه رموی: له به رچی کرده وه ت گریانه هه ر؟
تافی لاوینیته، لاوی، قه لبه زه ی سه یرانه هه ر
من وتم سه یران و خووشی پیشکه شی شادانه هه ر
« ئەشکی هه سه ره ت لازمی جه معی سیابه ختانه هه ر
شه ونمی سو بحه ده لیلی قه تره یه ک گریانێ شهو »

ههولئى زۆرم دا له داوى زولفى ئه و بئى مروه ته
 ده رچم و دوايى بهيئيم بهم عه زاب و مهينه ته
 پيئى وتم : بئى سووده ههولت، تاكو ماوى جيگه ته !
 « نورى ! له م پيچ و خه مى زولفه نه جاتت زه حمه ته
 لاي سه خى ته بعان مه حاله روخسه تى ميوانى شه و. »

هه له بجه 1948

چه پکه گولیک بو ست فاتمه

فاتمه ! دوو چاوی مهستت، پر تهلیسمی جوانی یه
پر شهرابی خوشه ویستی و ئاره قی یهزدانی یه،
بهژن و بالاکهت نمونهی ههیکه لی یونانی یه،
لار و لهجهت موسیقایه، بهسته یه، گورانی یه

بووکی رازاوهی خه یالم ، گیانه کهم ست فاتمه !
تاقه پرشنگیکی چاوت ئهوپه ری ئاواتمه ..

گهرچی دلداری له خاکی ئیمه دا ئهفسانه یه
ههر به ته نیا بو کوری خاوهن ته لار و عانه یه
گیانه کهم ! ئه ماما دلی من له و دله شیتانه یه
بی ئه وهی هیچ شک به ری، کوژراوی ئه و چاوانه یه

ههر به ته نیا خوشه ویستی شک ئه به م، ست فاتمه !
سهروه تم ناوی، بزهی تو، ئهوپه ری ئاواتمه ..

خوشه ویستی وا که نامه ی خوایه بو پیغه مبه ران
بهرز و ناسک، وهک هه ناسه ی پر گولای دولبه ران
نهک وهکو هه زکردنی دینار و گه وهه ر پهروه ران
ئه و که سانه ی بو قرانی، چه نده دلیان هه لوه ران !

خه لقی تر پاره په رستی با بکه ن ، ست فاتمه !
من به ته نیا ، تو په رستی ئهوپه ری ئاواتمه ..

زۆر كەرەت ھانم ئەدا داخى دەروونى پېر گېرم
 بۆتى ھەلپىزىم سكالاي ناسكى گەرم و گورم
 داخەكەم كاتى كە دىمە بەردەمت، واقى ورم
 وام ئەشىوئىنى بە جورى نايەلى ھىچ دەربېرم!
 بووكى رازاۋەى خەيالْم ، گيانەكەم ست فاتمە !
 گوئىيە بو ئەم رازە شل كەى، ئەوپەرى ئاواتمە.

سليمانى 1950

دووچه‌شنه دلّاری

ئەم دلّەى وهك بت پەرستى ڤوو ئەكاتە چاوه‌كەت
 نويز ئەكا بۆ تيشكى چاو و زولّفه تىك ئالاوه‌كەت
 گەرچى ئەيشىلى به زه‌برى قۆنده‌ره و پىلاوه‌كەت
 قەت به دلّره‌ق باست ناكەم، نايىزىم ناوه‌كەت

چونكه ئەيزانم تەلارى ياره خواپىداوه‌كەت
 مەستى كرددوى، بۆيه نابىنى له ئاستم، چاوكه‌ت

باخه‌وان بۆ ئەو مەبه‌سته گول ئەلاوينايتەوه
 بۆ ئەوهى گەورهى بكا و بۆ پارە بيگورپيتەوه
 بيفرۆشى بهو كه‌سهى خەلقى ئەروتينايتەوه
 بۆ ئەوهى ميّزى شه‌رابى پى برازينايتەوه

كچ له‌لاى ئيمه گوليّكه، بۆيه په‌روه‌ردهى ئەكەن
 تا برازينايتەوه ميّزى شه‌رابى ده‌وله‌مەن !

ڤه‌نگه لات وابى كه گوايا ياره‌كەت ماره‌ت ئەكا
 يا به كه‌يبانووى تەلارى به‌رزى ئەم شاره‌ت ئەكا
 ئەم خەيالەت خاوه، تووشى، داوى ئەو ماره‌ت ئەكا
 چونكه وهك گورگيّكه، مەيلى ئەو له‌ش و لاره‌ت ئەكا

ئەو به تەنيا بۆ گوليّ سەر ميّزى بادهى توّى ئەوئ
 هەر كه جارى بۆنى كردى، جا گوليّكى نوپى ئەوهئ !

ئەو، گۆلى بۆ مېزى بادە و پۆكەر و يارى ئەوئ
 واتە تۆى بۆ تىپەرىنى كاتى بېزارى ئەوئ
 من، گۆلم بۆ تۆوى باخى ژين و دلدارى ئەوئ
 يانى من، تۆم بۆ ئەوينى عومرى يەكجارى ئەوئ

تۆم ئەوئ وەك گۆل لە باخى مالى مندا ھەلبەدى
 نەك گەلى سەرمېزى ئىمرو بيت و پىخوستى سبەى!
 من. ئەوينم ھىنى عومرە و، ھى خەوى شەوگار نى يە
 وەك خەوى خاوەن تەلار و خاوەنى دىنار نى يە
 ھەر بووہ و ھەرگىز ئەمىنى، ھىنى جار و بار نى يە
 ئاوى لىلى كويىرە شىوئ، چەشنى ھى روبر نى يە

جا ئىتر من قسەى خۆم پى گەياندى ، بى درۆ
 ھەز ئەكەى ھەر وەك پەپوولە روو لە ئاگر كە و برۆ !

ئەم ھەلبەستە لەسالى 1950 دا نووسروہ و لە سالى 1983 دا تەواو
 كراوہ .

چاوه پروانی بیهوده

هه موو پوژئی له بهر سهیری بتي ئه و بهژن و بالایه
له سهر پيیدا ئه وه ستم، هه تا کوو ئاوی پيم دایه !

به دوو چاوی که شهوقی چاوه پروانی ئه ترۆکیني
به دوو چاوی که سیرپی قوولی لاویتی ئه درکیني

سهرنجی ری ئه ده م ، ریگا، هه موو شیوهی ئهوی تیايه
وه کوو دنیا له ناو جوانی ئهوا توابیته وه ... وایه

شنه ی با، باسی جوانی ئه و به گوئی مندا ئه چرپیني
هه موو ده رکهوتنی شوخی، دلی من دا ئه خورپیني

به لام خورپه ی ته وای دلی له گه ل ههنگاوی ئه و دایه
که سهرتا یا له ئاوازی به ههشتی خواوه ... په دایه

به لی ! کاتی که ئه و ده رکهوت، ئیتر من بی سهر و شوینم
به تیشکی خوری جوانی ئه و، به جاری قولپ ئه دا خوینم

وه کوو چوون نه ونه مامی، گه رده لوول ئه بیبات و ئه ی هیني
له شم موچرکی دلاری، وه ها ناخی ئه بزویني !

ئه گه رچی وهك خه یالی من عه با ده وری له شی داوه
له ئه ندام و له ش و لاری بلند و ریکی ... ئالاوه

به لام کاتی که با چمکی عه باکه ی لا ئه دا، تاوی
ئه ریژی پووژی نایابی ، له سیحری خوایی، لافاوی

سلیمانی 1951

په یامی یار

له یاره وه :
 له شوخ و شهنگی پاره وه ،
 له رازی ... پر نیانی یا ،
 له تهك شنه ی بهیانی یا ،
 په یام له یاری جوانه وه ،
 گه یشته لام ..

به رامه که ی ،
 گولای باخی نامه که ی ،
 که ئاوی زینده گانی یه ..
 شه رابی کامه رانی یه ،
 گولی هیوای ژیانه وه ،
 گولی هیوام ..

چ نامه یی ؟
 چ په نجه یی ، چ خامه یی ؟
 ئه وه نده دل ئه کاته وه !
 خه فته له بیر ئه باته وه ،
 ئه خاته ناخی گیانه وه :
 ته زووی به تام .

سلیمانی 1958

پَرازی ته نیایی

ژیان و ئه رکی ناخوۆشی په پوولهی ئاره زووی کو شتم
 شه رابی جامی دلّاری له تافی لاییا ، پشتم !
 ته می پوۆزانی پر مهینه ت وه ها تاریک و چلکن بوو
 نیگاری خوۆشه ویستی دلّ ، په ری ئاسا، تییا ون بوو !
 شه وی ته نیایی، پووناکی چرای ئاواتی ، خنکاندم
 ده سی ناکامی ، ئاوازه ی ده روونی که یلی تاساندم
 ئه وا ئیستا له گه لّ زامی ،

ده روونی پر له ناکامی
 ئه پیوم چوۆلی سه رسامی

له ته نیایی شه وی ژینا، ئه نییم ههنگاوی کویرانه !
 نی یه دهستی ده رم بیئی له ناو ئه م گوۆره وییرانه
 نی یه جوانی، سه ری کاسم بنییمه سه ر دلّی نه رمی !
 که هیلاکی له شم ده رکا خه وی سه ر باوه شی گه رمی
 ئه گیپرّم چاوی بیّ تینم به تاریکی شه وا، سه رسام
 نی یه پرشنگی دوو چاوی ، که پووناکی بکا، ریگام !
 به غه یه ری بالی خه مناکی،

شه وی پر ترس و سامناکی !
 نییه یه ک توۆزه پووناکی !

نى يه تهنيا پهريزادى، كه پالم پيوهنى ، نازى
 كه بههره سىس و ژاكاوم ببورينيتهوه، رازى
 تريقهى ئهوه، تهمى ئهه ئهيسه راماللى لهسهر چاوم
 وهكولاي لايه ژيرى كا، دلى مندالى گرياوم
 بهللى گوى ههئنهخهه بيجه له خورپه سست و ليدانى !
 دلى پهستم ، كه نووزهى دى به ئاستهه رازى پهنهانى
 نييه، ههر دهنگى هيچ نايسى
 له هيچ شوينى، له هيچ لايى
 شهقهى بالى شنهى بايى !

سليمانى 1951